

DŮM PLNÝ ŽEN

Na židli Morana, megera bláznivá, ještě jednou se
rouhne a skočí pod auto na jasně zelenou,

na židli i Vesna, rozpustilá služka, jež mráz jak
jablko zkrouhne a slupky smete z kolenou,

dále stařenka na té židli a nad ní hlas muže, zřetelně
a pomalu: Matko, musíte něco jíst,

a nakonec, sedíš tam i ty. Ruka pod sukní, slast
utavená ze žalu, tak, trojjediná, rodiš si své jaro.

Paprsek po paprsku, květ po květu, po listu list.